

ORGANIZAČNÍ ŘÁD

Církve československé husitské

**jako prováděcí předpis
k Ústavě Církve československé husitské**

**přijatý církevním zastupitelstvem
konaným ve dnech 8. a 9. 10. 2004 a vyhlášený v Úředních
zprávách č. 2/2004 ze dne 31. 10. 2004.**

**Novelizace schválena na 4. zasedání VIII. sněmu CČSH 25. 6. 2005
v Praze a vyhlášena v Úředních zprávách č. 4/2005 ze dne 25. 6.
2005.**

**Novelizace schválena církevním zastupitelstvem 12. 11. 2005 a
vyhlášena v Úředních zprávách č. 5/2005 ze dne 5. 12. 2005.**

**Novelizace schválena církevním zastupitelstvem per rollam a
vyhlášena v Úředních zprávách č. 3/2006 ze dne 20. 9. 2006.**

**Novelizace schválena církevním zastupitelstvem dne 5.
6. 2010 a vyhlášena v Úředních zprávách č. 2/2010 ze dne
8. 6. 2010.**

**Novelizace schválena na 1. zasedání IX. sněmu CČSH
dne 19. 10. 2024 (novelizace vyhlášena v Úředních
zprávách č. 4/2024 ze dne 21. 10. 2024)**

ORGANIZAČNÍ ŘÁD CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

ČÁST PRVNÍ

Základní ustanovení o organizaci a správě v církvi

§ 1

(1) Základy organizačního uspořádání a obecné správy Církve československé husitské (dále též jen „ČČSH“) upravuje Ústava Církve československé husitské (dále též jen „Ústava“), zejména její čl. 6 a tento Organizační řád Církve československé husitské (dále též jen „Organizační řád“ nebo „OR“).

§ 2

(1) V rámci svého poslání může Církev československá husitská působící v příslušném státě (dále též jen „církev“), diecéze či náboženská obec zřizovat, udržovat, případně provozovat zařízení a ústavy, které slouží poslání církve a výchově duchovních, kazatelů i odborných laických pracovníků pro dílo církve (čl. 2 písm. d/ Ústavy) - dále jen „církevní zařízení“.

- (2) Církevní zařízení podle odst. 1, které není právnickou osobou, může být zřízeno
- a) náboženskou obcí vždy na základě usnesení shromáždění náboženské obce po předchozím písemném souhlasu diecézní rady;
 - b) diecézí vždy na základě usnesení diecézní rady, pokud si působnost ke zřízení nevyhradí diecézní shromáždění;
 - c) církví vždy na základě usnesení ústřední rady Církve československé husitské v příslušném státě (dále též jen „ústřední rada“), pokud si působnost ke zřízení nevyhradí církevní zastupitelstvo;
 - d) společně dvěma či více zřizovateli uvedenými pod písm. a) až c) jako spoluprovozovateli na základě usnesení k tomu příslušných orgánů podle písm. a) až c).

(3) Církevní zařízení se řídí statutem, který schvaluje orgán zřizovatele (orgány všech zřizovatelů) příslušný ke zřízení tohoto zařízení podle odst. 2, u náboženské obce vždy s předchozím písemným souhlasem diecézní rady. Za činnost zařízení a jeho závazky vždy odpovídá zřizovatel (zřizovatelé a spoluprovozovatelé).

§ 3

(1) K účelům uvedeným v § 2 a k účelům obdobným může církev usnesením církevního zastupitelstva o schválení zřizovací listiny zřizovat církevní právnické osoby (čl. 2 písm. d/ Ústavy).

(2) Postavení a činnost církevní právnické osoby podle odst. 1 se řídí statutem schváleným církevním zastupitelstvem; eviduje se u příslušného státního orgánu podle předpisů příslušného státu, v němž je církevní právnická osoba zřizována.

§ 4

(1) Církev, diecéze nebo náboženská obec, popř. tyto osoby či některé z nich společně mohou k zajišťování některých činností v rámci svého poslání zakládat nebo spoluzakládat právnické osoby v organizačně právních formách podle státních předpisů, jako jsou sdružení, nadace, obecně prospěšné společnosti, popř. obchodní společnosti, družstva apod. (čl. 6 odst. 12 Ústavy), a to

- a) církev na základě usnesení ústřední rady po předchozím souhlasu církevního zastupitelstva
- b) diecéze na základě usnesení diecézní rady po předchozím souhlasu diecézního shromáždění
- c) náboženská obec na základě usnesení shromáždění náboženské obce po předchozím souhlasu diecézního shromáždění.

(2) Za podmínek a na základě usnesení popř. též předchozího souhlasu podle odst. 1 může se církev, diecéze či náboženská obec, popř. tyto osoby či některé z nich společně majetkově účastnit na

jiné právnické osobě uvedené v odst.1 způsobem a postupem podle Hospodářského řádu CČSH; ustanovení čl. 7 odst.2 Ústavy tím není dotčeno.

§ 5

(1) Pro činnost diakonickou a misijní a činnost s tím související zřizuje církev usnesením církevního zastupitelstva Diakonii a misii jako církevní právnickou osobu, popřípadě jako právnickou osobu ve formě podle státních předpisů (např.obecně prospěšná společnost).

(2) Diakonie a misie zřízená jako církevní právnická osoba podle odstavce 1 může ke spolupráci sdružovat, s předchozím písemným souhlasem ústřední rady, další církevní právnické osoby zřízené podle Ústavy a tohoto Organizačního řádu, popř. též jiné právnické osoby vzniklé podle § 4 odst.1 a odstavce 1 tohoto paragrafu.

ČÁST DRUHÁ

Náboženská obec

§ 6

Náboženská obec a její ustavení

(1) Postavení, vznik, změny a zánik náboženské obce (dále též jen „NO“) upravuje čl. 6 odst. 2 a čl. 17 Ústavy a tento Organizační řád.

(2) Přípravný výbor (čl.17 odst. 2 Ústavy) musí být ke svolání ustavujícího shromáždění o založení NO pověřen vlastnoručními podpisy nejméně deseti členy církve projevujícími vůli k založení NO. O svolání ustavujícího shromáždění je povinen přípravný výbor písemně uvědomit diecézní radu s uvedením data, hodiny a programu ustavujícího shromáždění; přípravný výbor je oprávněn vyžádat si od diecézní rady metodickou pomoc pro přípravu ustavujícího shromáždění.

(3) První orgány NO jsou voleny na funkční období dvou let. V ostatním platí pro orgány NO, pro volitelnost do orgánů a pro jejich volbu ustanovení Ústavy o správních orgánech náboženské obce (čl.19 - 23 Ústavy).

(4) Územní nebo jinak určený obvod NO při jejím vzniku stanoví diecézní rada ve svém rozhodnutí, jímž se schvaluje vznik NO. Při svém rozhodování vychází z usnesení ustavujícího shromáždění o založení NO, není jím však vázáno. Proti rozhodnutí diecézní rady, jímž je určen obvod NO jinak než v usnesení ustavujícího shromáždění, se může rada starších odvolat k diecéznímu shromáždění, jehož rozhodnutí je konečné.

(5) Odvolání k diecéznímu shromáždění proti rozhodnutím diecézní rady přijatým v záležitostech vzniku NO (čl.17 odst. 1 Ústavy) podává rada starších na základě usnesení přijatého nadpoloviční většinou členů rady starších; odvolání se podává písemně k diecézní radě nejpozději do 15 dnů od doručení rozhodnutí diecézní rady.

§ 7

Úkoly náboženské obce

Postavení a základní úkoly NO upravuje čl. 18 Ústavy.

§ 8

Bohoslužebná střediska NO

(1) Z bohoslužebných středisek NO, která nejsou zastoupena v radě starších volenými členy, povolá rada podle potřeby nebo na přání členů těchto středisek svým usnesením po jednom členu z každého střediska k účasti na schůzích rady starších s hlasem poradním. Tam, kde jsou zřízeny komise NO (§ 13 tohoto Organizačního řádu), přiznává rada starších poradní hlas členu navrženému

komisí. Do schůzí rady starších jsou též pravidelně zváni revizoři či zástupci revizního finančního výboru, zástupci NO pro diecézní shromáždění a pro církevní sněm, jakož i v obvodu náboženské obce bydlící členové vyšších církevních orgánů, všichni s hlasem poradním. Všichni, kdo mají podle tohoto ustanovení hlas poradní, jsou zváni na schůze rady starších shodným způsobem jako její členové.

(2) Ustavování bohoslužebných středisek NO přísluší shromáždění NO.

§ 9

Shromáždění náboženské obce

(1) Shromáždění NO je shromážděním jejích oprávněných členů, svolaným podle ustanovení tohoto řádu, aby, majíc na paměti poslání církve, se usnášelo o zásadních věcech týkajících se NO.

(2) Svolávání shromáždění NO upravuje čl. 20 odst. 4 Ústavy; není-li shromáždění NO včas a řádně svoláno podle uvedeného ustanovení Ústavy, je diecézní rada povinna svolat je tak, aby se shromáždění NO konalo nejpozději do 15 dnů od uplynutí lhůty pro jeho svolání podle Ústavy.

(3) Oprávněnými členy shromáždění NO jsou její zletilí, k právním úkonům způsobilí a občansky bezúhonní členové, kteří nejsou rozhodnutím příslušného kárného výboru zbaveni hlasovacího práva.

(4) Shromáždění NO jedná podle jednacího řádu, který si stanoví v souladu se vzorovým jednacím řádem schváleným církevním zastupitelstvem. Shromáždění NO předsedá předseda nebo pověřený člen rady starších spolu s farářem v obci ustanoveným; jednací řád může upravit volbu a působnost pracovního předsednictva a dalších pracovních orgánů shromáždění NO, pokud je toho zapotřebí.

(5) Povinným předmětem jednání shromáždění NO jsou záležitosti určené v Ústavě a v církevních řádech a dále záležitosti, které k projednání určí rada starších, diecézní rada a které k projednání navrhnou revizoři NO či revizní finanční výbor.

(6) Shromáždění NO se usnáší platně, přesahuje-li počet jeho oprávněných členů zapsaných do listiny přítomných, počet členů rady starších.

(7) Základní působnost shromáždění NO upravuje čl. 20 Ústavy. V rámci této působnosti přísluší shromáždění NO zejména:

a) volit orgány podle čl. 20 odst. 3 Ústavy. Změní-li se k 31. prosinci předchozího roku počet členů NO rozhodný pro určení zástupců pro diecézní shromáždění a pro církevní sněm, je třeba provést jejich novou volbu; člen může být do funkce volen opětovně;

b) projednat zprávy o činnosti rady starších a jejích komisí a zprávu faráře a usnášet se o nich;

c) jednat a usnášet se o výsledku hospodaření NO a roční účetní závěrce za uplynulý rok na základě zpráv rady starších a revizorů či revizního finančního výboru způsobem a postupem podle Hospodářského řádu ČČSH;

d) usnášet se o sloučení s jinou územně sousedící NO, o splynutí s jinou či s několika jinými územně sousedícími NO, o rozdělení na několik nových NO, o dohodě s územně sousedící NO či s několika sousedícími NO o změně územního obvodu NO, dále o zrušení NO s následnou likvidací;

e) potvrzovat jednací řád rady starších a jednací řád revizního finančního výboru, které si tyto orgány schválily;

f) plnit další úkoly podle Hospodářského řádu ČČSH a Řádu duchovenské služby ČČSH;

g) usnášet se o věcech předložených radou starších k projednání.

(8) Hlasuje se veřejně; tajně se hlasuje, jde-li o volbu nebo o věci osobní, dále v případech, kdy tak určuje jednací řád, anebo v případech, kdy se na tajném hlasování usneslo shromáždění NO. Podrobnosti upravuje jednací řád shromáždění NO.

(9) Usnesení shromáždění NO se přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů, pokud Ústava nebo církevní řády nevyžadují vyšší (kvalifikovanou) většinu.

(10) Proti usnesení shromáždění NO může každý oprávněný člen, který se podle listiny přítomných shromáždění zúčastnil, podat stížnost k diecézní radě do patnácti dnů ode dne konání

shromáždění NO, jestliže se uskutečnilo nebo přijalo usnesení v rozporu s Ústavou nebo s církevními řády. Diecézní rada s konečnou platností svým rozhodnutím potvrdí usnesení shromáždění NO nebo rozhodne o neplatnosti přijatých usnesení, jsou-li v rozporu s Ústavou nebo církevními řády, anebo byla-li přijata na shromáždění, které bylo svoláno nebo se konalo v rozporu s Ústavou nebo s církevními řády. Tím není dotčena působnost Právní rady.

§ 10

Rada starších

(1) Složení rady starších, její volbu a podmínky volitelnosti upravuje čl. 20 odst. 3 a čl. 21 odst. 2 Ústavy; účast na jednání rady starších s hlasem poradním upravuje též § 7 odst. 5 Řádu duchovenské služby ČČSH.

(2) Členy rady starších nemohou být současně manželé nebo osoby navzájem do druhého stupně příbuzné nebo sešvagřené. Výjimky povoluje v odůvodněných případech diecézní rada.

(3) Ustavení rady starších upravuje čl. 21 odst. 3 Ústavy.

(4) Ustavením rady starších končí funkční období rady dosavadní. Změna funkcí během funkčního období je možná.

(5) Za člena, který zemřel, z církve vystoupil, způsobilosti k právním úkonům pozbyl, funkce se vzdal nebo byl z funkce odvolán, nastupuje náhradník povoláný radou starších. Při přestěhování mimo obvod náboženské obce může člen rady starších setrvat ve funkci jen se souhlasem shromáždění NO. Členství náhradníka povolaného trvá do uplynutí funkčního období člena, který ubyl.

§ 11

Úkoly rady starších

(1) Rada starších je správním a výkonným orgánem NO. Základní úkoly rady starších upravuje čl. 21 odst. 1 Ústavy.

(2) V rámci působnosti podle odst. 1 radě starších přísluší zejména:

- a) spolu s duchovní správou pečovat o křesťanský život v NO;
- b) svolávat shromáždění NO, podávat mu zprávu o veškeré své činnosti, připravovat návrhy pro jeho usnášení a vykonávat jeho usnesení;
- c) pečovat o místnosti bohoslužebné a kancelářské a podle možností zajišťovat byt farářů a duchovním;
- d) obstarávat běžné záležitosti NO;
- e) v případech výslovně uvedených v Hospodářském řádu ČČSH přijímat do pracovního poměru či do jiného pracovněprávního vztahu zaměstnance NO vždy na základě předchozího usnesení shromáždění NO;
- f) pečovat o archiv NO podle řádů schválených ústřední radou;
- g) plnit další úkoly podle tohoto Organizačního řádu, podle Hospodářského řádu ČČSH a Řádu duchovenské služby ČČSH.

§ 12

Svolávání, jednání a usnášení rady starších

(1) Rada starších se schází na svých zasedáních zpravidla jednou měsíčně, nejméně však jednou čtvrtletně. Svolává ji předseda nebo v jeho zastoupení místopředseda popř. jiný člen rady starších k tomu pověřený, a to způsobem uvedeným v zápisu z ustavující schůze rady starších. Pokud takový způsob svolávání rady starších nebyl určen, svolává se rada starších vždy písemnou pozvánkou doručenou všem jejím členům a dalším oprávněným účastníkům nejpozději 3 dny před datem zasedání.

(2) Rada starších se musí sejít nejpozději do deseti dnů ode dne doručení písemné žádosti diecézní rady, revizorů či revizního finančního výboru nebo alespoň pěti členů náboženské obce, je-li

v žádosti uveden důvod pro svolání schůze rady starších. Po marném uplynutí lhůty podle první věty je oprávněn svolat radu starších církevní orgán, který o svolání rady starších požádal nebo zmocněný zástupce členů, kteří o svolání požádali; pro způsob svolání platí ustanovení odst. 1.

(3) Usnášeníschopnost a přijetí usnesení upravuje čl. 21 odst. 4 Ústavy.

(4) Proti usnesení rady starších může člen rady starších, který hlasoval proti přijetí usnesení anebo se na základě omluvy neúčastnil zasedání rady starších, dále revizor či revizní finanční výbor, podat písemně stížnost k diecézní radě do patnácti dnů ode dne přijetí usnesení, jestliže byla rada starších svolána nebo usnesení rady starších bylo přijato v rozporu s Ústavou nebo s církevními řády. Diecézní rada s konečnou platností svým rozhodnutím potvrdí usnesení shromáždění NO nebo rozhodne o neplatnosti přijatých usnesení, jsou-li v rozporu s Ústavou nebo církevními řády, anebo byla přijata na schůzi rady starších, která byla svolána v rozporu s Ústavou nebo s církevními řády.

(5) Jednání a podepisování za radu starších jménem NO upravuje čl. 21 odst. 5 Ústavy.

(6) Rozpuštění rady starších a působnost zmocněnce diecézní rady upravuje čl. 23 Ústavy.

§ 13

Komise náboženské obce

(1) K plnění svých úkolů a úkolů NO může rada starších svým usnesením zřizovat komise složené z členů NO (čl. 21 odst. 6 Ústavy). Komise jsou poradními a iniciativními orgány rady starších; projednávají záležitosti ve svém oboru působnosti, popřípadě organizují činnost v tomto oboru v rámci NO v rozsahu určeném radou starších. Jsou oprávněny předkládat návrhy a náměty k projednání radě starších.

(2) V usnesení o zřízení komise stanoví rada starších název komise, její základní úkoly, pravidla jednání a počet členů. V čele každé komise, nejméně tříčlenné, je její předseda či vedoucí jmenovaný radou starších spolu s dalšími členy komise na funkční období uvedené v usnesení o jmenování, nejvýše však na funkční období šesti let.

(3) Komise jsou ze své činnosti odpovědné radě starších, které podávají zprávu o své činnosti nejméně jednou za rok, anebo na základě výzvy rady starších k podání zprávy.

(4) V NO, kde jsou zřízena bohoslužebná střediska podle § 8 tohoto Organizačního řádu, se podle potřeby mohou usnesením rady starších obdobně podle předchozích odstavců ustavit komise rady starších pro bohoslužebná střediska NO.

(5) Zástupce každé komise je oprávněn účastnit se s hlasem poradním každého zasedání rady starších; rada starších je povinna každé komisi zasílat pozvánku na své zasedání a zápis ze svého jednání.

§ 13a

Přeměna náboženské obce

Přeměnu NO upravuje čl. 17 Ústavy v odst. 3-5 a 7-9.

§ 14

Fúze náboženské obce

Fúze NO nastává následujícími způsoby:

- a) jedna nebo více slučovaných NO zaniká a jejich práva a povinnosti přecházejí na jednu již existující NO, ve výjimečných případech (čl. 17, odst. 4 Ústavy) na jednu již existující diecézi (sloučení);

- b) jedna nebo více splývajících NO zaniká a jejich práva a povinnosti přecházejí na jednu novou NO, která tímto splynutím vznikne (splynutí).

§ 15

Rozdělení náboženské obce

Rozdělení NO nastává následujícími způsoby:

- a) rozdělovaná NO zaniká a její práva a povinnosti přecházejí na dvě či více již existující NO (rozštěpení sloučením);
- b) rozdělovaná NO zaniká a její práva a povinnosti přecházejí na dvě či více nových NO, které tímto rozdělením vzniknou (rozštěpení se založením nových NO);
- c) kombinací situace dle písm. a) a b) – práva a povinnosti rozdělované NO, jež zaniká, přecházejí na jednu či více již existujících NO a zároveň dílem na jednu či více nově vznikajících NO;
- d) rozdělovaná NO nezaniká, ale vyčleněná část jejích práv a povinností přechází na jednu či více již existujících NO (odštěpení sloučením), ve výjimečných případech (čl. 17, odst. 4 Ústavy) na jednu či více existujících diecézí;
- e) rozdělovaná NO nezaniká, ale vyčleněná část jejích práv a povinností přechází na jednu či více nových NO, které tímto rozdělením vzniknou (odštěpení se založením nové NO);
- f) kombinací situace dle písm. e) a f) – práva a povinnosti rozdělované NO, jež nezaniká, přecházejí dílem na jednu či více již existujících NO nebo diecézí a zároveň dílem na jednu či více nově vznikajících NO.

§ 16

Zrušení a zánik náboženské obce

Zrušení a zánik NO upravuje čl. 17 odst. 6 Ústavy.

§ 17

(1) Způsob rozhodování ve věci vzniku, přeměn a zániku NO upravuje čl. 17, odst. 8 a 9 Ústavy. Usnesení shromáždění všech dotčených NO nebo rozhodnutí diecézního orgánu musí obsahovat přesné údaje, z nichž je jednoznačně zřejmý právní důsledek tohoto usnesení, tj. zejména

- a) v případě sloučení údaje o tom, která NO se kterou NO (diecézí) se slučuje a současně údaje o převáděných členech, přecházejícím majetku a závazcích a údaje o územní působnosti nástupnické NO;
- b) v případě splynutí údaje o tom, které NO splývají a která NO splynutím nově vzniká, a současně údaje o převáděných členech, přecházejícím majetku a závazcích jednotlivých NO, které mají splynout, a údaje o územní působnosti nové NO vzniklé splynutím;
- c) v případě rozštěpení údaje o tom, která NO zaniká, na které NO (diecéze) přecházejí práva a povinnosti, případně které nové NO rozdělením vznikají, spolu s údaji o rozdělení členů, majetku a závazků a územního obvodu dosavadní NO na nástupnické NO (diecéze);
- d) v případě odštěpení údaje o tom, které územní části NO přecházejí do jiné NO s přesným vymezením tohoto území, se seznamem převáděných členů a s přesně určenou částí majetku a závazků přecházejících do jiné NO (diecéze).

(2) Všechny doklady, spisová agenda zanikající NO a všechna usnesení shromáždění NO nebo diecézní rady či diecézního shromáždění v záležitostech dle čl. 17 Ústavy musí být zachovány a uloženy v přejímajících či nově vznikajících NO (diecézích) spolu se zápisy shromáždění dotčených právnických osob. Případné vyřazení dokumentů, které již nejsou potřebné pro jejich úřední činnost, provede přejímající či nově vznikající NO (diecéze) ve skartačním řízení podle platného Spisového a skartačního řádu ČCSH.

(3) Souvisí-li s uvedenými změnami též změna vlastníka nemovitého majetku v důsledku přeměny, musí být řádně sepsány příslušné dokumenty a podány návrhy do katastru nemovitostí podle platných právních předpisů. Vznik a zánik právnických osob musí být řádně oznámen příslušným orgánům veřejné moci za účelem změny v evidenci.

ČÁST TŘETÍ

Diecéze

§ 18

Postavení, vznik, základní úkoly, změny a zánik diecéze upravují čl. 6 odst. 3, čl. 26 a 27 Ústavy a tento Organizační řád.

§ 19

Vznik diecéze

(1) Vznik diecéze schvaluje církevní sněm usnesením alespoň tříčtvrtinové většiny přítomných členů z vlastního podnětu nebo na základě společného návrhu předloženého alespoň třemi NO, jež mají tvořit novou diecézi, a schváleného shromážděními těchto náboženských obcí.

(2) Návrh na vznik nové diecéze obsahuje seznam náboženských obcí, jež mají tvořit diecézi, počet členů církve jednotlivých náboženských obcí a územní obvody náboženských obcí, které mají vytvořit územní obvod diecéze.

(3) Ustavující diecézní shromáždění, svolané patriarchou (čl. 26 odst. 3 Ústavy), se koná nejpozději do tří měsíců od schválení vzniku diecéze církevním sněmem; jeho jednání řídí patriarcha popř. s dalšími zvolenými členy předsednictva ustavujícího diecézního shromáždění; po zvolení biskupa se ujme řízení shromáždění zvolený biskup.

(4) Pro volební řízení a volbu biskupa se použije obdobně ust. § 49 a § 50 tohoto Organizačního řádu, avšak s tím, že volební řízení zahajuje ústřední rada, volební řízení se zahajuje v náboženských obcích tvořících diecézi a tři kandidáty podle výsledků volebního řízení vyhláší ústřední rada. Volba biskupa se provádí na ustavujícím diecézním shromáždění, na němž se současně volí další členové diecézní rady, dále předseda a další členové diecézního revizního finančního výboru (čl. 26 odst. 3 Ústavy), popřípadě též další orgány podle článku 30 odst. 2 Ústavy. Nejsou-li tyto další orgány voleny na ustavujícím diecézním shromáždění, musí se k jejich zvolení sejít diecézní shromáždění nejpozději do 60 dnů od konání ustavujícího diecézního shromáždění.

§ 20

Přeměny a zánik diecéze

(1) Přeměny diecéze upravuje čl. 26 odst. 4-6 a 8-10 Ústavy, dále se přiměřeně použije ust. § 13a - 17 tohoto Organizačního řádu.

(2) Zánik diecéze upravuje čl. 26 odst. 7 Ústavy, dále se přiměřeně použije ust. § 17 tohoto Organizačního řádu.

§ 21

Diecézní shromáždění

(1) Postavení, úkoly, složení, svolávání a jednání diecézního shromáždění (dále jen DS) upravují čl. 29 a 30 Ústavy.

(2) DS jedná podle jednacího řádu, který si stanoví. Předsedá mu biskup nebo jím určený člen diecézní rady; jednací řád upravuje volbu a působnost pracovního předsednictva a dalších pracovních orgánů DS.

(3) Předmětem jednání jsou návrhy podané předsednictvem diecézního shromáždění, pracovními výbory diecézního shromáždění, diecézní radou; dále též návrhy přijaté diecézní radou od nižších církevních orgánů nebo vzešlé z usnesení diecézní synody duchovních, pokud byly tyto návrhy doručeny diecézní radě alespoň pět týdnů před datem konání diecézního shromáždění. Návrhy došlé později mohou být zařazeny na pořad jednání při zahájení diecézního shromáždění pouze se souhlasem alespoň tříčtvrtinové většiny všech členů diecézního shromáždění.

(4) Základní působnost diecézního shromáždění upravuje čl. 30 Ústavy. V rámci této působnosti diecéznímu shromáždění přísluší zejména:

a) volit orgány podle čl. 30 Ústavy; zástupci pro církevní zastupitelstvo a náhradníci jsou voleni tak, že na každých i započatých 10 náboženských obcí v diecézi se volí po jednom zástupci a náhradníku, přičemž počet duchovních nemá zpravidla přesáhnout polovinu počtu jak zástupců tak náhradníků. Počet náhradníků pro jednotlivé orgány je v případě potřeby doplňován na nejbližším diecézním shromáždění;

b) projednávat zprávu o činnosti diecézní rady a zprávu biskupa a usnášet se o nich;

c) schvalovat statut diecézní rady a statut diecézního revizního finančního výboru, potvrzovat jednací řády, které si tyto orgány schválily;

d) plnit další úkoly podle Hospodářského řádu CČSH a Řádu duchovenské služby CČSH;

e) ve zvláštním jen k tomu účelu svolaném zasedání volit biskupa.

(5) Hlasuje se veřejně; tajně se hlasuje, jde-li o volbu nebo o věci osobní, dále v případech, kdy tak určuje jednací řád, anebo v případech, kdy se na tajném hlasování usneslo diecézní shromáždění. Podrobnosti určuje jednací řád.

(6) Usnesení diecézního shromáždění se přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů, pokud Ústava nebo církevní řády nevyžadují vyšší (kvalifikovanou) většinu.

(7) Ustanovení § 9 odst. 10 tohoto Organizačního řádu platí obdobně; orgánem příslušným k rozhodnutí o stížnosti je ústřední rada.

§ 22

Diecézní rada

(1) Postavení, základní úkoly, složení a ustavení diecézní rady, volitelnost za člena diecézní rady upravují čl. 30 odst.3, 31 odst. 1 a 33 odst.1 a 2 Ústavy.

(2) Jestliže se člen diecézní rady po delší čas nezúčastňuje činnosti v diecézní radě, může se diecézní rada po vyšetření důvodů prostou většinou všech členů usnést, že přestává být jejím členem.

(3) Diecézní radu svolává biskup, v jeho zastoupení místopředseda, popř. diecézní radou pověřený její člen, zpravidla jednou měsíčně, nejméně však jednou čtvrtletně. Usnášení diecézní rady upravuje čl. 33 odst. 3 Ústavy.

(4) Diecézní rada je svolávána písemnou pozvánkou, popř. elektronickou poštou doručenou všem jejím členům a dalším účastníkům, kteří jsou na schůzi diecézní rady povinně zváni podle Ústavy a tohoto Organizačního řádu. Pozvánka musí být odeslána nejméně 7 dní předem.

(5) Diecézní rada se musí sejít vždy nejpozději do deseti dnů od doručení písemné žádosti ústřední rady, diecézního revizního finančního výboru nebo alespoň tří náboženských obcí, jestliže je v žádosti uveden důvod pro svolání diecézní rady. Po marném uplynutí lhůty uvedené v první větě je oprávněna svolat diecézní radu ústřední rada.

(6) Usnášeníschopnost a přijetí usnesení upravuje čl. 33 odst. 3 Ústavy.

(7) Ustanovení § 12 odst. 4 tohoto Organizačního řádu platí obdobně; orgánem příslušným k rozhodnutí o stížnosti je ústřední rada.

(8) Nejde-li o svolání diecézní rady podle odst. 5, může být usnesení diecézní rady přijato též mimo rámec jejího zasedání (per rollam) způsobem a za podmínek upravených v jednacím řádu diecézní rady, schvalovaném diecézním shromážděním.

(9) Podrobnosti k činnosti diecézní rady, k pravidlům svolávání a působnosti jejího předsednictva (prezidia) a obdobné náležitosti upravuje v souladu s Ústavou a církevními řády statut diecézní rady, který schvaluje diecézní shromáždění. Členy prezidia diecézní rady minimálně jsou: předseda, místopředseda a finanční zpravodaj diecézní rady. Pokud je prezidiu diecézní rady svěřeno statutem též rozhodování z důvodu naléhavosti záležitosti, musí být takové rozhodnutí potvrzeno vždy na nejbližším zasedání diecézní rady, jinak tímto dnem ztrácí účinnost.

(10) Jednání a podepisování za diecézní radu jménem církve upravuje čl. 33 odst. 4 Ústavy. Smlouvy mandátní, smlouvy o zastupování a plné moci, dále podání učiněná ke správním, soudním či jiným orgánům podepisuje biskup nebo jiný jím určený zástupce pouze na základě usnesení diecézní rady.

§ 23 Úkoly diecézní rady

(1) Základní úkoly diecézní rady upravuje čl. 31 a 32 Ústavy. V rámci této působnosti diecézní radě přísluší zejména:

a) svolávat diecézní shromáždění, podávat mu zprávu o veškeré své činnosti, připravovat návrhy pro jeho usnášení, přednášet mu návrhy obcí, jež se týkají diecézních úkolů a došly ve stanovené lhůtě před konáním shromáždění, vykonávat jeho usnesení a zajišťovat běžné záležitosti diecéze;

b) dozírat na plnění úkolů duchovní správy a ostatní činnost náboženských obcí, jakož i napomáhat jim při tom,

c) řídit volbu biskupa;

d) zřizovat pro řešení speciálních otázek poradní orgány složené ze znalců určitého oboru;

e) smiřovat spory náboženských obcí;

f) pečovat o diecézní archiv podle řádů schválených ústřední radou a dozírat na vedení archivů náboženských obcí;

g) plnit další úkoly podle Hospodářského řádu CČSH a Řádu duchovenské služby CČSH.

(2) Diecézní rada ustanovuje pro každou náboženskou obec faráře a podle potřeby i další duchovní, odvolává je z funkce, překládá je na jiná místa, přijímá jejich rezignaci, dává návrh ústřední radě na jejich přijetí do služebního poměru nebo propuštění ze služebního poměru, to všechno podle Ústavy, tohoto Organizačního řádu a Řádu duchovenské služby.

(3) Diecézní rada určuje počet, rozhraničení a úkoly vikariátů a řídí jejich činnost.

(4) přijímat do pracovního poměru či do obdobného pracovněprávního vztahu zaměstnance v úřadu diecézní rady;

§ 24 Komise diecézní rady

(1) K plnění svých úkolů a úkolů diecéze může diecézní rada svým usnesením zřizovat komise diecézní rady (diecéze), které jsou poradními a iniciativními orgány diecézní rady a jsou jim svěřovány dílčí úkoly (čl. 33 odst. 5 Ústavy).

(2) Pro postavení a činnost se použije obdobně ust. § 13 odst. 1 až 3 tohoto Organizačního řádu.

§ 25 Kontrola hospodaření

(1) Kontrolu hospodaření upravuje čl. 35 a 36 Ústavy a Hospodářský řád CČSH.

(2) Hospodářský řád CČSH upravuje blíže činnost diecézního revizního finančního výboru.

§ 26

Vikariáty a vikáři

(1) Vikariáty (čl. 39 Ústavy) pečují o to, aby se církevní činnost ve sdružených náboženských obcích prohlubovala a zlepšovala ve smyslu poslání církve a aby bylo při této činnosti dbáno platných řádů. Vikariáty se dále radí o věcech diecéze a navrhují diecézním radám jejich řešení. Orgány vikariátu jsou vikariátní shromáždění, vikariátní konference duchovních a vikář.

(2) Vikariátní shromáždění tvoří duchovní a laici náboženských obcí v obvodu vikariátu; má především pastorační charakter a je svoláváno nejméně jednou za rok.

(3) Vikariátní konferenci duchovních tvoří všichni duchovní ustanovení v obvodu vikariátu; projednává především záležitosti teologické práce a je svolávána zpravidla desetkrát za rok.

(4) Vikář (§ 9 Řádu duchovenské služby CČSH) v rámci svého pověření zastupuje biskupa, dozírá na výkon duchovní správy ve vikariátu a v těchto věcech poskytuje rady a pomoc. Svolává vikariátní shromáždění a vikariátní konference duchovních a řídí jejich zasedání. Podle potřeby svolává též porady členů rad starších náboženských obcí v obvodu působnosti vikariátu a řídí jejich jednání. O své činnosti, o činnosti vikariátu a jeho orgánů podává zprávy biskupovi, spolu s návrhy a náměty vzešlými z jednání vikariátních orgánů a porad členů rad starších náboženských obcí.

(5) Vikariátní radu, pokud je vikariátním shromážděním ustavena, tvoří vikář, dále jeden další duchovní a dva laici volení a odvolávaní vikariátním shromážděním.

§ 27

Plnění úkolů diecéze jako zaměstnavatele

(1) Diecéze plní v rámci své územní působnosti ve vztahu k duchovním a kazatelům, kteří jsou ve služebním poměru k církvi v příslušné diecézi a v jejích církevních organizačních jednotkách, úkoly a pravomoci podle Ústavy, tohoto Organizačního řádu, Řádu duchovenské služby CČSH, popř. též podle dalších církevních předpisů.

(2) Ve věcech, v nichž se na služební poměr vztahují některé předpisy příslušného státu, v němž církev působí (zejména některá ustanovení předpisů v oblasti pracovněprávní, v oblasti nemocenského či sociálního pojištění apod.) a v těchto předpisech jsou uváděna práva a povinnosti zaměstnavatele, plní tyto úkoly příslušná diecéze prostřednictvím diecézní rady a za plnění těchto úkolů odpovídá. Diecéze je v těchto věcech aktivně i pasivně legitimována k jednání se třetími osobami, institucemi, správními a soudními orgány apod. Dvě či více diecézí se mohou dohodnout na společné evidenci a vyplácení mzdových nákladů včetně nemocenských, sociálních a dalších zákonem stanovených odvodů.

(3) Ustanovení odst. 2 se nevztahuje na záležitosti vzniku a zániku služebního poměru, pokud ústřední rada jménem církve nezmocní diecézní radu k jednání též v těchto věcech, a dále toto ustanovení nemá vliv na stanovené finanční převody a toky.

§ 28

Úřad diecéze

(1) Úřad diecéze především vykonává odborné, organizační a správní úkoly k zajištění činnosti orgánů diecéze a dále metodickou pomoc orgánům NO (čl. 45 Ústavy). Úřad nemůže svou činností zasahovat do působnosti diecézních církevních orgánů nebo do působnosti orgánů náboženských obcí či vikariátů.

(2) Základní organizační uspořádání úřadu diecéze (počet odborů, jejich názvy a základní působnost) schvaluje diecézní shromáždění. Činnost úřadu diecéze zpravidla organizuje a řídí jeho ředitel jmenovaný diecézní radou. Činnost jednotlivých odborů úřadu organizují a řídí přednostové

odborů jmenování rovněž diecézní radou. Jednotlivé odbory mohou být členěny na oddělení, jejichž činnost organizují a řídí vedoucí oddělení jmenovaní ředitelem úřadu diecéze.

(3) Součástí úřadu diecéze je tajemník diecézní rady, jehož jmenuje a náplň činnosti stanoví na návrh biskupa diecézní rada. Tajemník diecézní rady je podřízen biskupovi jako předsedovi diecézní rady; spolupracuje při zajišťování činnosti diecézní rady s ředitelem úřadu diecéze v mezích náplně své činnosti.

(4) Funkce tajemníka diecézní rady a ředitele úřadu diecéze může být vykonávána kumulativně (jednou osobou).

(5) Podrobnosti organizačního uspořádání úřadu diecéze, členění do odborů, popř. členění odborů do oddělení a základní náplň činnosti jednotlivých odborů a oddělení jsou v souladu s usnesením diecézního shromáždění podle odst. 2 upravovány v organizačním řádu úřadu diecéze, schvalovaném diecézní radou.

(6) Vedoucí pracovníci úřadu diecéze (ředitel, vedoucí odborů a oddělení, dále tajemník diecézní rady) mohou činit běžné právní úkony jménem diecéze při zařizování běžných záležitostí chodu úřadu diecéze v rozsahu uvedeném v organizačním řádu úřadu diecéze, ve spisovém či obdobném řádu tohoto úřadu, nejsou však oprávněni činit právní úkony či jiné úkony příslušející podle Ústavy a církevních řádů jednotlivým církevním orgánům.

(7) V čele úřadu diecéze stojí biskup, jemuž za činnost úřadu odpovídá ředitel. Diecézní rada a biskup jsou oprávněni ukládat úřadu diecéze úkoly a kontrolovat jejich plnění. Ředitel úřadu diecéze a tajemník diecézní rady, pokud jsou tyto funkce zřízeny, předkládají nejméně jednou ročně biskupovi a diecézní radě zprávu o činnosti úřadu diecéze.

ČÁST ČTVRTÁ

Církev v rámci státu

§ 29

(1) Diecéze mající sídlo v příslušném státě tvoří Církev československou husitskou v tomto státě (čl. 6 odst. 4 Ústavy).

(2) Správním, výkonným a statutárním orgánem církve v příslušném státě je ústřední rada (čl. 46 až 48 Ústavy); ve státě, kde je zřízena pouze jediná diecéze, plní postavení a úkoly ústřední rady diecézní rada spolu se svými vlastními úkoly (čl. 49 odst. 2 Ústavy).

§ 30

Usnesení orgánů celku CČSH (církevní sněm, církevní zastupitelstvo) jsou závazná pro celek CČSH a pro církev působící v jednotlivých státech, pokud v těchto usneseních není stanoveno jinak. Stejně tak působnost dalších orgánů celku CČSH (církevní revizní finanční výbor, církevní kárný výbor a orgány duchovní správy církve – čl. 50 odst. 1 písm. c/ až e/ Ústavy) se vztahuje na církev působící v rámci každého státu, způsobem a v rozsahu podle Ústavy a církevních řádů.

§ 31

Ústřední rada

(1) Veškerá působnost ústřední rady je vykonávána vždy v rámci území státu, v němž církev působí a v němž je ústřední rada podle Ústavy zřízena.

(2) Postavení, složení a ustavení ústřední rady upravují čl. 46 odst. 1, čl. 47 a 48 odst. 1 až 3 Ústavy.

(3) Jestliže se člen ústřední rady - laik po delší čas nezúčastňuje činnosti v ústřední radě, může se ústřední rada (z vlastního podnětu nebo na návrh příslušné diecézní rady) po vyšetření důvodů prostou většinou všech členů usnést, že přestává být jejím členem a požádat příslušnou diecézní radu o vyslání náhradníka za člena ústřední rady. Jestliže v průběhu funkčního období je člen ústřední rady usnesením příslušného diecézního shromáždění ze své funkce odvolán, skončí jeho výkon funkce dnem, kdy bylo toto rozhodnutí diecézního shromáždění oznámeno diecézní radou ústřední radě. Náhradník nebo nově zvolený člen ústřední rady za příslušnou diecézi se stává členem ústřední rady dnem, kdy diecézní rada doručila ústřední radě oznámení o vyslání náhradníka či zvolení nového člena ústřední rady. Své funkce se nový člen ústřední rady ujímá složením slibu do rukou patriarchy nebo místopředsedy ústřední rady podle čl. 48 odst. 3 Ústavy.

(4) Ústřední radu svolává patriarcha (jeho zástupce v příslušném státě – čl. 48 Ústavy CČSH) nebo místopředseda ústřední rady, popřípadě usnesením ústřední rady pověřený její člen, zpravidla jednou měsíčně.

(5) Ústřední rada je svolávána písemnou pozvánkou, popř. elektronickou poštou, doručenou všem jejím členům a dalším účastníkům, kteří jsou na její schůzi povinně zváni podle Ústavy a tohoto Organizačního řádu. Pozvánka musí být odeslána nejméně 7 dní předem.

(6) Ústřední rada musí být svolána vždy nejpozději do 10 dnů od doručení písemné žádosti alespoň dvou diecézních rad nebo alespoň jedné třetiny členů ústřední rady, anebo k žádosti církevního revizního finančního výboru, jestliže je v žádosti uveden důvod pro svolání ústřední rady. Ústřední rada musí být svolána též na základě usnesení církevního zastupitelstva ve lhůtě a s programem zasedání uvedeným v usnesení církevního zastupitelstva. V případě marného uplynutí lhůty uvedené v první větě je oprávněno ústřední radu svolat stále předsednictvo církevního zastupitelstva, popřípadě církevní revizní finanční výbor.

(7) Usnášeníschopnost a přijetí usnesení ústřední rady upravuje čl. 48 odst. 4 Ústavy.

(8) Ustanovení § 12 odst. 4 tohoto Organizačního řádu platí obdobně; orgánem příslušným k rozhodnutí o stížnosti je církevní zastupitelstvo.

(9) Nejde-li o svolání ústřední rady podle odst. 6, může být usnesení ústřední rady přijato též mimo rámec jejího zasedání (per rollam) způsobem a za podmínek upravených v jednacím řádu ústřední rady, schvalovaném církevním zastupitelstvem.

(10) Podrobnosti k činnosti ústřední rady, k pravidlům svolávání a působnosti jejího předsednictva (prezidia) a obdobné náležitosti upravuje v souladu s Ústavou a církevními řády statut ústřední rady, který schvaluje církevní zastupitelstvo. Pokud je prezidiu ústřední rady svěřeno statutem rozhodování z důvodu naléhavosti záležitostí, musí být takové rozhodnutí potvrzeno vždy na nejbližším zasedání ústřední rady, jinak tímto dnem ztrácí účinnost.

(11) Biskupská rada se schází zpravidla před zasedáním ústřední rady k předběžnému projednání záležitostí duchovní správy a obdobných záležitostí zařazených do programu zasedání ústřední rady. Biskupská rada je oprávněna na základě výsledků svých jednání předkládat ústřední radě návrhy, náměty a připomínky, které jejím jménem přednáší patriarcha nebo biskupskou radou pověřený biskup; ústřední rada je povinna tyto návrhy projednat, není však jimi ve svém rozhodování vázána.

(12) Jednání a podepisování za ústřední radu jménem církve upravuje čl. 48 odst. 5 Ústavy. Smlouvy mandátní, smlouvy o zastupování a plné moci, dále podání učiněná ke správním, soudním či jiným orgánům podepisuje patriarcha nebo jiný jím určený zástupce pouze na základě usnesení ústřední rady.

§ 32

Úkoly ústřední rady

(1) Základní úkoly ústřední rady upravuje čl. 46 odst. 1 a 2 Ústavy.

(2) Ústřední radě v rámci úkolů ve smyslu odst. 1 přísluší zejména:

a) připravovat návrhy pro jednání sněmu a církevního zastupitelstva a vykonávat jejich usnesení;

b) pečovat o celkové zájmy církve v rámci příslušného státu ve smyslu Ústavy a církevních řádů, dále podle usnesení církevního sněmu a církevního zastupitelstva zajišťovat úkoly správní, organizovat výchovu a vzdělání duchovenstva v dohodě s diecézemi a vydávání potřebných knih liturgických a učebních.

(3) Dále ústřední rada:

a) se podílí na organizování volebního řízení patriarchy podle usnesení církevního zastupitelstva;

b) ustanovuje duchovní a kazatele pro službu v ústředí církve;

c) zřizuje pro řešení speciálních otázek poradní orgány složené ze znalců určitého oboru;

d) stanoví zkušební řády a ustanovuje komisi pro zkoušení duchovních podle Řádu duchovenské služby CČSH.

(4) Posléze ústřední rada:

a) podává zprávu o veškeré své činnosti církevnímu zastupitelstvu a skládá mu účet z hospodaření a ze správy jmění církve (ústředního), vlastního i svěřeného způsobem blíže uvedeným v Hospodářském řádu CČSH;

b) smiřuje spory diecézí;

c) pečuje o ústřední archívy CČSH;

d) plní další úkoly podle tohoto Organizačního řádu, Hospodářského řádu CČSH a Řádu duchovenské služby CČSH.

§ 33

Komise ústřední rady

(1) K plnění svých úkolů a úkolů církve může ústřední rada svým usnesením zřizovat komise ústřední rady (církve), které jsou poradními a iniciativními orgány ústřední rady a jsou jim svěřovány dílčí úkoly (čl. 48 odst. 6 Ústavy).

(2) Pro postavení a činnost se použije obdobně ust. § 13 odst. 1 až 3 tohoto Organizačního řádu.

§ 34

Úřad ústřední rady

Pro úřad ústřední rady se použije obdobně ust. § 28 tohoto Organizačního řádu.

ČÁST PÁTÁ

Celek církve

§ 35

(1) Celek církve je tvořen církvemi působícími v jednotlivých státech (čl. 6 odst. 4 Ústavy). Působnost celku církve vykonávají celocírkevní orgány uvedené v Ústavě (hlava IV. Ústavy).

(2) Celek církve je subjektem církve pouze podle Ústavy a církevních řádů, jehož činnost vykonávají celocírkevní orgány (odst. 1). Celek církve nečiní právní úkony vůči třetím osobám.

(3) Činnost celocírkevních orgánů z hlediska organizačního a hospodářského zajišťuje úřad ústřední rady v České republice; rozpočtové zajištění nákladů spojených s činností celocírkevních orgánů je pro každý rok schvalováno církevním zastupitelstvem podle Hospodářského řádu CČSH.

§ 36 Církevní sněm

(1) Církevní sněm má celocírkevní působnost pro církve v jednotlivých státech a pro církve jako celek (čl. 50 Ústavy).

(2) Postavení, úkoly, složení, svolávání a jednání církevního sněmu upravují čl. 52 a 53 Ústavy.

(3) Sněm jedná podle jednacího řádu, který si stanoví. Sněmu předsedá patriarcha nebo usnesením předsednictva církevního sněmu určený jeho člen. Do doby ustavení předsednictva církevního sněmu (nepředsedá-li sněmu patriarcha) předsedá jednání církevního sněmu předseda nebo místopředseda stálého předsednictva církevního zastupitelstva; jednací řád upravuje volbu a působnost pracovního předsednictva a dalších pracovních orgánů sněmu.

(4) Předmětem jednání jsou návrhy podané předsednictvem sněmu, sněmovními výbory, církevním zastupitelstvem, ústřední radou, diecézními shromážděními a diecézními radami; předmětem jednání jsou dále též návrhy přijaté ústřední radou od nižších církevních orgánů nebo vzešlé z usnesení generální synody duchovních, pokud byly tyto návrhy doručeny ústřední radě alespoň 6 týdnů před datem konání církevního sněmu. Návrhy došlé později mohou být zařazeny na pořad jednání při zahájení církevního sněmu pouze se souhlasem nadpoloviční většiny přítomných členů církevního sněmu.

(5) Usnesení církevního sněmu se přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů, pokud Ústava nebo církevní řády nevyžadují vyšší (kvalifikovanou) většinu. Pro změnu Ústavy se vyžaduje souhlas alespoň nadpoloviční většiny přítomných členů sněmu.

(6) Hlasuje se veřejně; tajně se hlasuje, jde-li o volbu nebo o věci osobní, dále v případech, kdy tak určuje jednací řád, anebo v případech, kdy se na tajném hlasování usnesl církevní sněm hlasy nejméně nadpoloviční většiny přítomných členů církevního sněmu. Podrobnosti určuje jednací řád.

(7) Zvláštní zasedání církevního sněmu svolává svým usnesením církevní sněm nebo církevní zastupitelstvo v termínu a na místě určeném svolávacím orgánem.

§ 37 Církevní zastupitelstvo

(1) Složení, postavení a úkoly církevního zastupitelstva spolu s dalšími náležitostmi upravují čl. 54 a 55 Ústavy.

(2) Církevní zastupitelstvo jedná podle jednacího řádu, který si stanoví. Církevnímu zastupitelstvu předsedá patriarcha nebo usnesením stálého předsednictva církevního zastupitelstva určený jeho člen; jednací řád upravuje volbu a působnost pracovního předsednictva a dalších pracovních orgánů církevního zastupitelstva.

(3) Ustanovení § 36 odst. 4 - 6 tohoto Organizačního řádu se přiměřeně použijí též pro církevní zastupitelstvo.

(4) Ustanovení § 9 odst. 10 platí obdobně; orgánem příslušným k projednání stížnosti je Právní rada.

(5) Církevní zastupitelstvo dále plní úkoly podle Hospodářského řádu CČSH a Řádu duchovenské služby CČSH.

(6) Pro období do příštího zasedání církevního zastupitelstva ustavuje se stálé předsednictvo církevního zastupitelstva, které plní tyto úkoly:

- a) průběžná kontrola plnění úkolů z usnesení církevního zastupitelstva,
- b) spolupráce na přípravě příštího zasedání církevního zastupitelstva,
- c) vyhlášení církevních předpisů schválených církevním zastupitelstvem, nedojde-li k jejich vyhlášení ve lhůtě stanovené v § 61 tohoto Organizačního řádu,

d) provedení výkonu pravomocného rozhodnutí právní rady, jestliže dotčený orgán neprovedl výkon rozhodnutí ve lhůtě podle § 57 odst. 1 a 2 tohoto Organizačního řádu.

(7) Stálé předsednictvo církevního zastupitelstva (dále též jen „stálé předsednictvo“) tvoří předsedové a místopředsedové ústředních rad v jednotlivých státech, dále po 2 členech (1 duchovní a 1 laik) za každou diecézi, zvolených církevním zastupitelstvem. Stálé předsednictvo svolává a jeho zasedání řídí patriarcha nebo usnesením stálého předsednictva určený jeho člen. Pro plnění úkolu uvedeného v odstavci 6 písm. c) a d) je oprávněn svolat stálé předsednictvo kterýkoliv jeho člen, pokud není včas svoláno podle druhé věty; v tomto případě řídí zasedání stálého předsednictva jím určený jeho člen. Bližší úpravu jednání stálého předsednictva upraví jeho jednací řád, který schvaluje církevní zastupitelstvo.

§ 38 Kontrola hospodaření

(1) Kontrolu hospodaření v církvi upravuje čl. 56 Ústavy.

(2) Činnost církevního revizního finančního výboru blíže upravuje Hospodářský řád CČSH.

§ 38a Biskupská rada

Biskupskou radu tvoří biskupové všech diecézí Církve československé husitské.

ČÁST ŠESTÁ Duchovní správa

§ 39 Úkoly

Základní poslání a úkoly duchovní správy upravuje čl. 9 Ústavy.

§ 40 Vedení duchovní správy

Základní úkoly vedení duchovní správy upravuje čl. 14 Ústavy.

§ 41 Duchovní a kazatelé

(1) Službu duchovních a kazatelů upravuje čl. 10 a 11 Ústavy.

(2) Podmínky způsobilosti k duchovnímu povolání stanoví Ústava a Řád duchovenské služby CČSH.

(3) Podmínkou pro ustanovení a výkon funkce duchovního CČSH je, že duchovní nepřijal po svém vstupu do CČSH bez předchozího souhlasu ústřední rady svěcení jiné církve nebo závazky vůči jiné církvi či náboženským společnostem či řádům (§ 16 odst. 1 Řádu duchovenské služby).

§ 42 Farář

(1) Postavení a základní úkoly faráře upravuje čl. 12 odst. 1, čl. 14 odst. 1 písm. a) a odst. 2, čl. 24 a 25 Ústavy, podrobnosti stanoví § 2 Řádu duchovenské služby CČSH.

(2) Farář zastupuje náboženskou obec ve všech věcech duchovní správy.

(3) Jako člen rady starších je povinen podporovat ji v plnění úkolů uložených jí v Ústavě a v církevních řádech a podávat radě starších na každé její schůzi zprávu o své činnosti a o stavu duchovní péče.

(4) Farář nabývá práv a povinností vyplývajících z jeho funkce dnem účinnosti ustanovení do funkce k tomu příslušným orgánem církve, nejdříve však dnem vzniku služebního poměru. Uvedení faráře do funkce přísluší biskupovi nebo jím pověřenému zástupci, který před náboženskou obcí přijme jeho slib věrného plnění úkolů duchovní správy.

(5) Po uvedení do funkce převezme farář protokolárně vedení Farního úřadu. Dále za účasti zástupce diecézních orgánů a náboženské obce je protokolárně seznámen se stavem náboženské obce.

§ 43

Farní úřad

(1) Farní úřad je církevním orgánem, jehož činnost spočívá v plnění poslání a úlohy církve ve veřejné sféře v souladu se zákony státu a podle zvláštních právních předpisů v rozsahu, v jakém bylo církvi přiznáno oprávnění k výkonu těchto zvláštních práv ve veřejné sféře v příslušném státě, zejména

- a) konání obřadů, při nichž jsou uzavírány církevní sňatky podle zvláštních právních předpisů a zajišťování správních činností s tím spojených;
- b) vyučování náboženství na státních školách;
- c) výkon duchovenské služby v ozbrojených silách státu, v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení a ochranná výchova.

(2) Farní úřad je církevním orgánem působícím při každé náboženské obci.

(3) Vedení farního úřadu přísluší faráři s kněžským svěcením ustanovenému v náboženské obci, popřípadě faráři ustanovenému pro administrování náboženské obce (administrátorovi – čl. 25 odst. 6 Ústavy), anebo faráři, kterého biskup vedením farního úřadu pověří.

(4) Farní úřad tvoří farář, popř. další duchovní ustanovení v náboženské obci. Farní úřad vždy vede farář, který ve věcech tohoto úřadu zastupuje církev navenek. Za vedení farního úřadu a za činnost dalších duchovních působících ve farním úřadu je farář odpovědný biskupovi.

(5) Písemnosti farního úřadu jsou označovány záhlavím : „Farní úřad Církve československé husitské v“. a jsou podepisovány farářem pod otiskem razítka farního úřadu. Listiny se záhlavím farního úřadu a s podpisem faráře jsou používány pouze pro výkon činností církve ve veřejné sféře podle platných zákonů (např. církevní sňatky, činnost ve státních či veřejných institucích - zdravotnictví, školství apod.).

(6) Farní úřad se ve své činnosti ve veřejné sféře řídí příslušnými právními předpisy a navazujícími církevními předpisy vydávanými pro území příslušného státu ústřední radou.

(7) Farní úřad vypracovává roční zprávu o činnosti ve veřejné sféře ve lhůtě a způsobem podle směrnic ústřední rady. Podrobnosti pro výroční zprávy o činnosti ve veřejné sféře stanoví předpis vydaný ústřední radou pro území příslušného státu.

§ 44

Další duchovní v náboženské obci

(1) V případě potřeby ustanoví diecézní rada v náboženské obci kromě faráře další duchovní.

(2) Postavení a základní úkoly dalších duchovních v náboženské obci upravují čl. 24 a čl. 25 odst. 5 Ústavy.

§ 45

Biskup

(1) V čele duchovní správy diecéze je biskup.

(2) Postavení a úkoly biskupa upravuje čl. 33 odst. 1, čl. 40 a čl. 41 Ústavy, podrobnosti stanoví Řád duchovenské služby ČČSH.

§ 46 **Volba biskupa**

(1) Volbu biskupa a podmínky volitelnosti upravuje čl. 30 odst. 4 a čl. 42 Ústavy, záležitosti správce diecéze upravuje čl. 43 odst. 2 Ústavy.

(2) Funkční období zvoleného biskupa začíná dnem, kdy se ujal funkce a končí uplynutím funkčního období.

§ 47 **Volební řízení**

(1) Volební řízení zahájí diecézní rada tak, aby volba byla provedena nejpozději do konce funkčního období dosavadního biskupa. Uprázdnil-li se funkce biskupa před uplynutím období, na něž byl zvolen, musí být volba provedena nejpozději do tří měsíců ode dne uprázdnění funkce.

(2) Volební řízení probíhá takto:

a) Volební řízení se zahájí ve všech vikariátech diecéze tím, že na vikariátních shromážděních označí k tomu oprávnění členové hlasováním lístky duchovní, které považují za způsobilé pro funkci biskupa. Každý hlasující se vyslovuje pouze pro jednoho duchovního, jinak je hlas neplatný.

b) Diecézní rada označí **zpravidla** tři duchovní, kteří po sečtení hlasů ze všech vikariátů obdrželi nejvíce hlasů, nejméně však jednu dvacetinu, a s kandidaturou vyslovili souhlas, za kandidáty na funkci biskupa a oznámí jejich kandidaturu náboženským obcím.

c) Pokud vikariátní řízení neuspěje, provede se volební řízení znovu na diecézním shromáždění svolaném k volbě biskupa, formou předvolby, jejíž pravidla stanoví volební řád pro volbu biskupa.

(3) Biskupa volí diecézní shromáždění zvláště k tomu účelu svolané. Pokud žádný z kandidátů neobdrží při prvním hlasování nadpoloviční většinu hlasů, provede se užší volba mezi dvěma kandidáty, kteří při prvním hlasování obdrželi nejvíce hlasů. Zvolen je ten z nich, který získá nadpoloviční většinu platných hlasů. V případě rovnosti rozhoduje los. Hlasuje se lístky.

(4) Zvolený biskup se ujme funkce ordinací, instalací a složením slibu věrného a odpovědného plnění úkolů, jež jsou mu církví svěřeny. Zastává-li před volbou v církvi jinou funkci, zůstane mu zachována tím, že se jeho působení v ní přerušuje na dobu jeho biskupské funkce a že se jí znovu ujme dnem, kdy skončí funkční období biskupa.

(5) Není-li nový biskup zvolen do skončení funkčního období dosavadního biskupa, ustaví diecézní rada nejpozději do 8 dní od skončení funkčního období správce diecéze s právy a povinnostmi podle čl. 43 odst. 2 Ústavy.

§ 48 **Patriarcha**

(1) V čele duchovní správy církve je patriarcha v hodnosti biskupa.

(2) Postavení a úkoly patriarchy upravuje čl. 48 odst. 1, čl. 58 odst. 1 a čl. 59 Ústavy; podrobnosti stanoví Řád duchovenské služby ČČSH.

§ 49 **Volba patriarchy**

(1) Volbu patriarchy a podmínky volitelnosti patriarchy upravuje čl. 52 odst. 4 a čl. 60 Ústavy, záležitosti správce církve upravuje čl. 61 odst. 2 Ústavy.

(2) Funkční období zvoleného patriarchy začíná dnem, kdy se ujal funkce a končí uplynutím funkčního období.

§ 50

Volební řízení

(1) Volební řízení zahájí církevní zastupitelstvo tak, aby volba byla provedena nejpozději do konce funkčního období dosavadního patriarchy. Uprázdnil-li se funkce patriarchy před uplynutím období, na něž byl zvolen, musí být volební řízení zahájeno nejpozději do tří měsíců ode dne uprázdnění funkce. Pro organizování volebního řízení zvolí církevní zastupitelstvo zvláštní komisi a určí její úkoly.

(2) Volební řízení je organizováno tak, že

- a) volební řízení se zahájí ve všech vikariátech v církvi tím, že na vikariátních shromážděních označí k tomu oprávnění členové hlasováním lístky duchovní, které považují za způsobilé pro funkci patriarchy. Každý hlasující se vyslovuje pouze pro jednoho duchovního, jinak je hlas neplatný;
- b) zvláštní komise zvolená církevním zastupitelstvem označí za kandidáty zpravidla tři duchovní, kteří po sečtení hlasů ze všech vikariátů obdrželi nejvíce hlasů, nejméně však jednu desetinu, a s kandidaturou na funkci patriarchy vyslovili souhlas, a náboženským obcím oznámí jejich kandidaturu.
- c) Pokud vikariátní řízení neuspěje, provede se volební řízení znovu na církevním sněmu svolaném k volbě patriarchy, formou předvolby, jejíž pravidla stanoví volební řád pro volbu patriarchy.

(3) Patriarchu volí církevní sněm k tomu účelu zvláště svolaný. Pokud žádný z kandidátů neobdrží při prvním hlasování nadpoloviční většinu hlasů, provede se užší volba mezi dvěma kandidáty, kteří při prvním hlasování obdrželi nejvíce hlasů. Zvolen je ten z nich, který získá nadpoloviční většinu platných hlasů. V případě rovnosti hlasů se volba opakuje. Hlasuje se lístky.

(4) Zvolený patriarcha se ujme funkce ordinací, instalací a složením slibu věrného a odpovědného plnění úkolů, jež jsou mu církví svěřeny. Zastával-li před volbou v církvi jinou funkci, zůstane mu zachována tím, že se jeho působení v ní přerušuje na dobu jeho funkce patriarchy a že se jí znovu ujme dnem, kdy skončí funkční období patriarchy, pokud nezastával před zvolením patriarchou funkci biskupskou.

(5) Není-li nový patriarcha zvolen do skončení funkčního období dosavadního patriarchy, ustaví církevní zastupitelstvo podle čl. 61 odst.2 Ústavy nejpozději do 30 dní od skončení funkčního období dosavadního patriarchy správce církve s právy a povinnostmi podle čl.61 odst.2 Ústavy.

ČÁST SEDMÁ

Služební poměr duchovních a kazatelů

§ 51

Služební poměr a jeho vznik

(1) Duchovní a kazatelé jsou ve služebním poměru k Církvi československé husitské v příslušném státě; do služebního poměru je přijímá ústřední rada v příslušném státě.

(2) Základy služebního poměru duchovních a kazatelů upravuje čl. 15 Ústavy; podrobnosti stanoví Řád duchovenské služby.

(3) Služební poměr vzniká nastoupením na služební místa u organizačních jednotek církve, na něž je ustanoví příslušné církevní orgány podle Ústavy, tohoto Organizačního řádu a Řádu duchovenské služby.

(4) Mimoslužební zaměstnání či podnikání smějí duchovní či kazatelé vykonávat jen se souhlasem příslušné diecézní rady nebo ústřední rady (§ 16 odst. 4 Řádu duchovenské služby).

§ 52

Zánik služebního poměru

Služební poměr duchovního či kazatele k Církvi československé husitské zaniká jeho skončením podle Ústavy a Řádu duchovenské služby CČSH těmito způsoby:

- a) propuštěním ze služeb církve usnesením ústřední rady,
- b) dohodou,
- c) rezignací duchovního či kazatele na službu v církvi,
- d) vystoupením z církve.

Služební poměr duchovního zaniká též úmrtím.

§ 53

Další ustanovení o služebním poměru

Podrobná úprava vzniku, změny a zániku služebního poměru duchovních a kazatelů je obsažena v Řádu duchovenské služby CČSH, spolu s vymezením působnosti orgánů církve ve služebně-právních vztazích. Řád duchovenské služby CČSH upravuje též záležitosti spojené se zproštěním služby podle čl. 41 odst. 4 Ústavy.

§ 54

Externí výkon duchovenské služby

(1) Externí výkon duchovenské služby či externí podílení se na duchovenské službě mimo rámec služebního poměru (čl. 10 odst. 3 Ústavy) lze vykonávat na základě písemného pověření udělovaného a odnímaného církevním orgánem, který jinak je oprávněn duchovního či kazatele ustanovovat. Pověření nelze udělit k vedení farního úřadu.

(2) Bližší úprava záležitostí uvedených v odst.1 je provedena v § 4 Řádu duchovenské služby.

ČÁST OSMÁ

Církevní kázeň

§ 55

(1) Církve dbá o kázeň svých členů. Chybuje-li někdo, ať z nedbalosti nebo úmyslně, upozorní ho bratři nebo sestry na zásady křesťanského života. Chybuje-li někdo dále, napomene jej předseda příslušné rady nebo služební představený. Jestliže napomenutý ani potom od svého nesprávného jednání neupustí, může mu příslušná rada dát výstrahu. Jestliže ani výstraha nepomůže, může příslušná rada navrhnout zavedení kárného řízení.

(2) Vůči funkcionářům nebo duchovním, ustanoveným v duchovní správě nebo v církevní administrativě, bude kárné řízení zavedeno též, jestliže i po výstraze z nedbalosti nebo úmyslně porušují povinnosti, které jim ukládá zastávaná funkce a příslušnost k církvi. Jestliže porušením uvedených povinností byly ohroženy nebo poškozeny zájmy církve, nebo jestliže k porušení vedla zjištěná nebo jiné pohnutky nízké a nečestné, může být kárné řízení zavedeno bez výstrahy.

(3) Na uvedené kárné činy uloží příslušný kárný výbor přiměřené kárné opatření podle ustanovení Kárného řádu Církve československé husitské.

ČÁST DEVÁTÁ

Právní rada

§ 56

Postavení a úkoly právní rady

(1) Postavení, složení a úkoly právní rady spolu s dalšími náležitostmi upravuje čl. 63 Ústavy.

(2) Předsedu a další členy právní rady volí církevní zastupitelstvo; místopředsedu volí právní rada ze svých členů. Z celkového počtu členů právní rady alespoň čtyři musí být duchovní. Všichni členové právní rady musí být buď absolventy vysokoškolského právnického studia nebo absolventy magisterského studia na Husitské teologické fakultě UK, kteří úspěšně vykonali zkoušku z oboru církevního práva. Členové právní rady nemohou být členy ani diecézní ani ústřední rady. Člen právní rady může být odvolán usnesením církevního zastupitelstva, přijatého alespoň tříčtvrtinovou většinou všech členů církevního zastupitelstva.

(3) Právní rada jedná v plenárních zasedáních nebo senátech a rozhoduje prostou většinou hlasů, pokud statut Právní rady nestanoví požadavek vyšší (kvalifikované) většiny pro rozhodnutí.

(4) Bližší náležitosti pro jednání a rozhodování právní rady upravuje její statut, který schvaluje církevní zastupitelstvo.

§ 57

Postup při výkonu rozhodnutí právní rady

(1) Rozhodne-li právní rada o zrušení pravomocného rozhodnutí nebo o zrušení usnesení vydaného jiným církevním orgánem než církevním sněmem (podle čl. 63 odst.3 písm. a/ Ústavy), je povinen církevní orgán, který zrušené rozhodnutí nebo usnesení vydal, uvést záležitost do souladu s rozhodnutím právní rady nejpozději do třiceti dnů od doručení rozhodnutí právní rady dotčenému církevnímu orgánu

(2) Rozhodne-li právní rada o zrušení církevního předpisu vydaného jiným církevním orgánem než církevním sněmem (podle čl. 63 odst.3 písm. b/ Ústavy) a je nezbytné zrušený předpis či zrušená ustanovení nahradit novým předpisem či novými ustanoveními, je povinen církevní orgán projednat a schválit nový církevní předpis či nová ustanovení v církevním předpisu nejpozději do 2 měsíců od doručení rozhodnutí právní rady..

(3) Právní názor vyslovený v rozhodnutí právní rady je pro všechny církevní orgány, vyjma církevního sněmu, závazným.

(4) Nesplní-li církevní orgán, jehož rozhodnutí nebo usnesení bylo právní radou zrušeno, povinnost uvedenou v odstavci 1 nebo v odstavci 2 ve stanovené lhůtě, provede výkon rozhodnutí právní rady předsednictvo Církevního zastupitelstva.

ČÁST DESÁTÁ

Zvláštní ustanovení

§ 58

Bohoslovecká kolej patriarchy ThDr. K. Farského

Bohoslovecká kolej patriarchy ThDr. Karla Farského se sídlem v Praze 6-Dejvice, Wuchterlova 5 je organizační jednotkou církve bez právní subjektivity, založenou za účelem především spirituální výchovy budoucích duchovních církve – posluchačů Husitské teologické fakulty UK. Kolej spravuje a blíží předpisy pro její organizaci, činnost, hospodaření a kontrolu vydává ústřední rada.

§ 59

Husitská teologická fakulta Univerzity Karlovy

(1) Základní vztahy mezi církví a Husitskou teologickou fakultou Univerzity Karlovy (dále jen HTF UK) upravuje Ústava (čl. 64 a další ustanovení upravující účast zástupců HTF UK v církevních orgánech).

(2) Ve smyslu čl. 64 odst. 2 písm. i) Ústavy se dále stanoví náležitosti sboru učitelů husitského bohosloví (dále jen sbor učitelů), které musí být obsaženy ve statutu HTF UK:

a) Sbor učitelů je orgánem děkana HTF UK.

b) Sbor učitelů schvaluje rozsah a skladbu všech předmětů ve studijním programu husitské teologie; při změnách v tomto studijním programu má sbor učitelů právo veta.

c) Sbor učitelů jedná ve zvláštním zasedání svolaném jeho předsedou; rozhoduje hlasováním. K přijetí usnesení je potřebný souhlas nadpoloviční většiny všech jeho členů.

d) Předseda sboru učitelů je členem kolegia děkana. Je volen z řad členů sboru učitelů. Volba probíhá dvoukolově; získá-li v prvním kole kandidát na funkci předsedy nadpoloviční většinu hlasů, je volba ukončena; jinak postupují do druhého kola první dva kandidáti, kteří získali v prvním kole největší počet hlasů. Ve druhém kole je zvolen kandidát, který získal v tomto kole nejvíce hlasů.

(3) Při schvalování vnitřních předpisů HTF UK podle čl. 64 odst. 1 Ústavy bude vyžadováno, aby tyto předpisy obsahovaly též dále uvedené náležitosti

a) Jednací a volební řád akademického senátu HTF UK:

1. Volba děkana:

Akademický senát HTF UK si před vlastní volbou vyžádá ke každému kandidátu na funkci děkana souhlasné stanovisko církevního zastupitelstva. V případě nesouhlasného stanoviska je kandidát nevolitelným.

2. Složení akademického senátu HTF UK (dále jen senát): 20 % všech členů senátu je voleno z řad kněží CČSH, kteří jsou akademickými pracovníky HTF UK, dalších 30 % všech členů senátu je voleno z řad členů CČSH, kteří jsou akademickými pracovníky HTF UK. 50 % všech členů senátu je voleno z řad ostatních akademických pracovníků HTF UK.

b) Studijní a zkušební řád HTF UK:

1. Studentům, kteří jsou ve služebním poměru k CČSH a požádají HTF UK o individuální studium, proděkan pro studium vždy vyhoví, jestliže se k žádosti kladně vyjádří biskup příslušné diecéze CČSH.

2. Členem všech komisí státních závěrečných zkoušek je vždy nejméně jeden kněz CČSH pověřený církevním zastupitelstvem.

3. Členem všech komisí přijímacích zkoušek je vždy nejméně jeden kněz pověřený církevním zastupitelstvem.

§ 60

Husův institut teologických studií

(1) Husův institut teologických studií (dále též HITS) se sídlem Praha 6 – Bubeneč, V Tišině 3 je církevní právnickou osobou, která vykonává činnost a hospodaří svým jménem v souladu s Ústavou a církevními řády.

(2) HITS je církevní vzdělávací institucí, která je určena především pro teologickou a praktickou přípravu pro výkon budoucího povolání katechetů, pastoračních asistentů a kazatelů v tříletých studijních oborech teologie a pastore. Je určena též pro další vzdělávání duchovních a kazatelů církve v rámci celoživotního vzdělávání.

(3) HITS je založen usnesením církevního zastupitelstva. Bližší náležitosti určuje statut, který schvaluje církevní zastupitelstvo.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Ustanovení společná

§ 61

Vyhlášení řádů a předpisů, zápisy z jednání orgánů, jednací řády

(1) Ústavu CČSH a jiné církevní řády a předpisy platné pro celek církve je patriarcha povinen vyhlásit v Úředních zprávách v termínu určeném usnesením církevního orgánu. Nevyhlásí-li je v daném

termínu, je oprávněn je neprodleně vyhlásit usnesením stálého předsednictva církevního zastupitelstva určený jeho člen nejpozději do 14 dnů od jejich přijetí. Jiné církevní řády vyhlašuje předseda církevního orgánu, jehož usnesením byl řád či předpis schválen rovněž do 14 dnů.

(2) Podrobnosti pro vydávání úředních zpráv stanovuje směrnice církevního zastupitelstva, která obsahuje zejména:

- a) způsob a formu zveřejňování, ukládání řádů, směrnic, formulářů a jejich doplňků v rámci CČSH a všech církevních organizačních jednotek;
- b) způsob jejich označení a řízení;
- c) způsob a průběh změnového řízení;
- d) způsob archivace a aktualizace.

(3) O jednání všech církevních orgánů se sepisují řádné zápisy, aby z nich byly patrné zejména tyto náležitosti: způsob jejich svolání, jméno předsedajícího, pořad a předmět jednání, návrhy, o nichž bylo hlasováno, výsledek hlasování, popřípadě i ohrazení a jejich důvody. Zápis musí být podepsán předsedajícím, zapisovatelem, popřípadě i ověřovateli.

§ 62

Odvolání člena církve proti rozhodnutí církevního orgánu

(1) Člen církve má právo podat odvolání proti rozhodnutí církevního orgánu vydaného v prvním stupni v jeho záležitosti, pokud podle Ústavy nebo církevních řádů není toto rozhodnutí konečné (čl. 5 písm. d/ Ústavy).

(2) Odvolání podává člen církve k příslušnému odvolacímu orgánu, jímž je, pokud v jednotlivých případech církevní řády nestanoví jinak

- a) diecézní rada v případě odvolání proti rozhodnutí shromáždění náboženské obce nebo rady starších vydanému v prvním stupni;
- b) ústřední rada v případě odvolání proti rozhodnutí diecézního shromáždění nebo diecézní rady vydanému v prvním stupni;
- c) církevní zastupitelstvo v případě odvolání proti rozhodnutí ústřední rady vydanému v prvním stupni.

(3) Odvolací orgán napadené rozhodnutí potvrdí, změní nebo zruší. Rozhodnutí odvolacího orgánu ve věci je konečné.

(4) Odvolání musí člen podat nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu rozhodnutí církevního orgánu bylo doručeno, jinak právo na odvolání zaniká a vydané rozhodnutí je konečné.

(5) Ustanovení odst. 1 až 4 se nepoužijí v záležitostech rozhodování ve věcech služebního poměru a ustanovení nebo volby do duchovenské funkce či odvolání z této funkce; tyto záležitosti upravuje Ústava a Řád duchovenské služby. Tato ustanovení se dále nepoužijí pro rozhodování o stížnosti podané podle § 9 odst. 10, § 12 odst. 4, § 21 odst. 7, § 22 odst. 7, § 31 odst. 8 a § 37 odst. 4 tohoto Organizačního řádu a pro další záležitosti, kdy Ústava nebo církevní řády stanoví jinak.

§ 63

Odvolání církevního orgánu proti rozhodnutí vyššího církevního orgánu

(1) Církevní orgán má právo podat odvolání proti rozhodnutí vyššího církevního orgánu přímo se vztahujícímu k církevnímu orgánu, který hodlá podat odvolání, pouze v případě, že podle Ústavy nebo církevních řádů není toto rozhodnutí konečné.

(2) Pro odvolání podle odst. 1 se obdobně použijí ustanovení § 62 tohoto Organizačního řádu.

§ 64

Ustanovení Ústavy a tohoto Organizačního řádu o právní radě nejsou ustanoveními § 62 a § 63 tohoto Organizačního řádu dotčena.

ČÁST DVANÁCTÁ

§ 65

Ustanovení přechodná a závěrečná

(1) Tento Organizační řád byl schválen usnesením církevního zastupitelstva, konaného ve dnech 8. a 9.10. 2004 a nabývá účinnosti dnem vyhlášení v Úředních zprávách církve. Tímto dnem se zrušuje dosavadní Organizační řád CČSH; současně se tímto dnem zrušují všechny předpisy či usnesení vydaná k provedení zrušeného Organizačního řádu CČSH, anebo předpisy od něho odvozené, pokud jsou v rozporu s tímto nově přijatým Organizačním řádem, anebo s předpisy vydanými k jeho provedení, či s předpisy od něho odvozenými.

(2) Pro Církev československou husitskou působící v jiných státech než v České republice platí tento Organizační řád ve znění odchylek schválených církevním zastupitelstvem na návrh ústřední rady CČSH v příslušném státě.

§ 66

(1) Změna Organizačního řádu byla schválena usnesením církevního sněmu ze dne 25. 6. 2005 a nabývá účinnosti dnem vyhlášení v Úředních zprávách.

(2) Právní rada dle článku 63, odst. 1 písm. c) Ústavy CČSH ruší svým rozhodnutím nižší církevní předpis či některá jeho ustanovení, pokud jsou v rozporu s tímto Organizačním řádem.

ThDr. Tomáš Butta, Th.D.
patriarcha